

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna
APARE SAPTAMANAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază,

Prețul inserțiunilor
un șir mic 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Un mare pas înainte

Prin târnosirea Paraclisului Academiei teologice, act ce va avea loc cu toată solemnitatea mâne, în 27 Octomvrie, instituția noastră de creștere a preoților face un pas mare înainte. Cu atât mai mult cu cât Paraclisul se ridică deasupra Bibliotecii modern instalată și utilată. Din coridorul de jos al Academiei se intră în Biblioteca permanent deschisă, iar din coridorul de sus în Paraclisul gata și el să primească în tot momentul pe studentul și profesorul școlii dornic de rugăciune.

Rugăciunea... Ce mare lucru pentru creștin! Dar pentru preot? Un preot care nu se roagă mult, nu vădește în înfățișarea și în acțiunea lui nimic din duhul preoțesc. Personalitatea de preot, farmecul și atracția lui, nu rutina unor gesturi rituale și a unor frânturi de Moltivelnic, o formează rugăciunea. Când vom avea o preoțime care se roagă mult, vom fi rezolvat virtual toată problema religioasă. Preotul care se roagă mult, sincer, intim, cu concentrare, poartă cu el ori unde apare, în mod nefățărît ceva din Dumnezeu, aduce ceva purificator, înălțător în contactul cu oamenii, în convorbirile cu ei.

În preajma lui simți că o forță dulce și irezistibilă, te ridică din meschinărie și frivolitate. Acel preot aduce cu el ca o adiere de aer alpin în îmbăcșeala cotidianului omnesc.

De aceea e cel mai important lucru a deprinde pe viitorii preoți să se roage. Rugăciunea va trebui să constituie în programul școlii partea esențială. Rugăciunea trebuie să se miște cel puțin tot atât de frecventă în conștiința tânărului ucenic al Domnului, cât preocuparea de studiu. Și acest lucru îl face posibil și chiar îl impune noul Paraclis: face din rugăciune un element de preocupare curentă, un element continuu prezent în viața școlii. E datoria profesorilor și a celorlalte conduc internatul școlii ca să îndrumeze viața sufletească a

tinerilor așa fel, ca să nu fie aproape clipă în care Paraclisul să nu aibă un rugător în el. Așa cum e lucru firesc în orice școală, să nu fie clipă în care nu e cineva în Bibliotecă, sau cu o carte în mână.

Rugăciunea și studiul sunt cele două forțe cu ajutorul cărora se înalță preotul în sferile mai apropiate de Dumnezeu. Un preot care se roagă mult și care cetește mult, în singurătate și împreună cu credincioșii, e un preot care-și va îndeplini toată misiunea în mod ideal. Nu cunosc idealist mare între slujitorii Bisericii din tot trecutul care să nu se fi rugat mult și să nu fi cetit mult, sau cel puțin să nu se fi rugat mult. Rugăciunea e prima și apoi studiul. Sau studiul fără rugăciune e materie rece, inertă și te face și pe tine inert sau cel mult tragic aruncându-te în tot felul de îndoeli. Dar studiul încălzit de focul rugăciunii te și bucură, te și luminează mai mult (căci inspirațiile rugăciunii îmulțesc înțelegerea dobândită prin studiu) și-ți dă și putere de acțiune.

Academia noastră teologică are acum la dispoziție în forma cea mai atrăgătoare amândouă posibilitățile: atât pe cea a rugăciunii, cât și pe cea a studiului.

I. P. S. Sa mitropolitul nostru a înțeles, ca un mare și luminat ierarh, ceea ce trebuie mai mult unei școlii de formare a preoților.

Numele I. P. S. Sale se leagă prin acest dar ce-l face Academiei noastre teologice, de ființa ei, de roadele ei, de prestigiul ei în continuă creștere, într'un mod indisolubil, ca numele unui mare ctitor și reformator al ei. Cu atât mai mult că darul ce-l face școlii nu e lucru de improvizatie, ci e o operă de artă, la care s'a pus suflet, gust și talent în fiecare amănunt, ca să atragă astfel și prin forma lui. Operă măiestră a cunoscutului arhitect G. Cristinel.

Paraclisul, ca și Biblioteca, vrăjește pe acela care își duce pașii în

el. Iconițele de cea mai pură tradiție bizantină din iconostas se armonizează cu îngerii grațioși și cu apostolii de fină și reculeasă tăietură ai maestrului A. Demian, într'o lume care-ți oferă, fermecându-te dela intrare, minunate potire cu arabescuri din nu știu ce transcendent, iar prin ferestre spre exterior o lumină care-ți dă senzații și fericiri stranii.

În Paraclis intri ca într'o lume nouă, total deosebită, străină și purificată față de cea de-afară. O lume în care te simți potopit de ploaia luminii cerești și sub care simți că trebuie să cazi în ghenunchi.

Dumnezeu să primească darul ctitorului și să-l facă să aducă roade binecuvântate în Biserica Sa.

D. S.

Omagiul Sibiului

— Sfințirea și desvelirea bustului ridicat lui ION G. DUCA. —
Solemnitatea desvelirii plăcii puse pe casa în care a locuit în anul 1851 marele om de stat ION C. BRĂTIANU. —

În Dumineca din 27 Octomvrie 1935, în aceeași zi când se va face sfințirea Capelei și Bibliotecii mitropolitane din Sibiu, istoricul nostru oraș va cinsti, cu deosebită solemnitate, memoria marilor patrioți și eroi ai neamului românesc, cari au fost I. C. Brătianu și I. G. Duca.

De numele celui dintâi, știm că sânt legate evenimente epocale în istoria țării: unirea principatelor, neatârnamarea și regatul, constituția și alte memorabile înfăptuiri, realizate prin activitatea uriașă a sa și a ilustrilor săi contemporani.

Pentru soartea mai bună a Ardealului robit, inima nobilă a luptătorului neînfricat Ion C. Brătianu purta totdeauna cea mai vie interesare. În anul 1851 venise, nu fără primejdii, în orașul Sibiului, pentru a se sfătui cu frații săi subjugăți, în vederea de-a li se croi alt viitor decât cel al jugului de veacuri. Poliția sibiană aflând că un «străin» agitator sălășluște între zidurile orașului, a căutat să-l aresteze; — dar Brătianu, sprijinit de un localnic român, scapă. (Episodul scăpării îl redăm la alt loc).

Pe casa, în care a stat I. C. Brătianu în 1851, tineretul partidului național-liberal a pus acum o placă, ce se desvelește Duminecă în cadrul unei festivități deosebite.

Cu ceremonia cuvenită se va sfinți și bustul turnat în bronz al mult regretatului fost prim-ministru I. G. Duca, răpus atunci când marile său suflet se găsea în serviciul intereselor superioare ale țării.

Sfințirea monumentului, ridicat într'un loc de frunte al orașului, o va săvârși I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, înconjurat de un sobor de preoți.

La serbare participă: dl Constantin I. C. Brătianu, președintele partidului național-liberal, dl prim-ministru Gh. Tătărescu, dnii miniștri Inculeț al internelor, Al. Lapedatu al cultelor și alte distinse personalități.

Din întreg județul, și din alte părți ale țării, vor asista la înălțătoarele festivități toți cei recunoscători și admiratori ai dispăruților luptători, proslăvind-le amintirea în evlavioasă închinare și în făgăduința de-a urmă și a desăvârși opera, pentru care vrednicii înaintași au trăit și s'au jertfit.

* FOIȘOARA *

Amintire despre Ion C. Brătianu

Un fruntaș al vieții publice și naționale ardelenne, dintre anii 1860 și 1890, vajnic apărător al drepturilor poporului român asupra, venerabilul moșneag, Dr. Avram Tincu, — răposat în Sibiu (în 19 Ianuar 1929) în respectabila vârstă de 98 de ani, ca avocat în retragere, — păstrase multe amintiri interesante din viața bărbaților de seamă ai neamului nostru.

Una dintre amintirile sale privește pe Ion C. Brătianu, în Sibiul anului 1851.

Întâmplarea este descrisă într'un articol, apărut în *Dacia Traiană* din Sibiu

(în 11 Noemvrie 1920, Nr. 201), și semnat «Moșul», pseudonimul răposatului director de bancă Nicolae Petra-Petrescu, tatăl scriitorului Horia Petra-Petrescu.

Reținem, din menționatul articol, următoarele:

La 1851, — început bătrânul A. Tincu, — Brătianu venise la Sibiu, ca revoluționar. Aici își avea două locuințe, una în odăita strâmtă a unui tânăr Petrovici, mai târziu negustor în Hațeg, care locuia în casele comerciantului român Gligor Matei din Piața mică, a doua la un tânăr, Nicolae Barbu, din Colun, care studia Academia de drept din Sibiu. Pălăria și un rând de haine, Brătianu le avea la Barbu, geamantanul cu alte haine la Petrovici.

Pe vremea aceea intelectualii români se adunau de obicei la hotelul «Curtea Mediașului», astăzi Bonfert, renumit până mult încoace. La masă și la cină se gă-

seau cu toții aici.

Poliția simțise că este cineva «din țară» și numai decât se puse în urmărire. A fost și la locuința lui Barbu. Acesta alergă numai decât la „Curtea Mediașului” unde era Brătianu cu Balomiri și alții.

Poliția era să intre în curte. Barbu bate la fereastra din urmă și strigă:

— Brătianu să fugă numai decât, că pune poliția mâna pe el!

Brătianu nu se gândește mult, deschide fereastra, sare afară, se duce la locuința lui Petrovici, își ia bagajul de acolo și s'a făcut nevăzut.

În locuința lui Barbu rămase un rând de haine și clacul lui Brătianu. În fundul clacului erau ascunse niște proclamații, pe care Brătianu avea de gând să le împărțească în Ardeal. —

Dupăce trecură la mijloc mulți ani, pomenitul Nicolae Barbu, funcționar la ad-

ministrație și trecut la o mică penzie, a plecat odată la București, unde I. C. Brătianu era pe atunci ministru. A cerut și i s'a acordat solicitatorului o audiență.

Brătianu — povestește bătrânul Tincu — văzând pe Nicolae Barbu sărăcăcios îmbrăcat, îl întreabă: cine este și ce vrea?

Barbu, va fi fost pregătit el, cum să vorbească, dar văzându-se în fața ministrului, stătea încrămențit fără să-și poată deschide gura. În sfârșit, bagă mâna sub mantă, scoate clacul, care-l luase cu sine, și izbucnește:

— «Ți-am adus pălăria!»

Brătianu își explică îndată toată situația, chiamă numai decât din camera vecină pe Radu Mihai:

— Frate Radule, vino și vezi pălăria mea din 48, și iată, ce mai găsim în ea, și-i arată proclamațiile...

Pentru creditul românesc din Ardeal

Chemare

Conducătorii vieții publice ardeleni, îngrijorați de starea creditului românesc în finiturile desrobite ale țării, au adresat către toți românii de bine următorul apel:

De trei ani și mai bine cuvântul de alarmă al instituțiilor românești de credit din Transilvania nu a încetat să se rostască.

Profeția dureroasă, pe care o cuprindea acest strigăt de alarmă, s'a dovedit întemeiată.

Ea s'a împlinit:

Ardealul este astăzi deșert de izvoarele creditului românesc.

Pe tot cuprinsul lui nu mai există decât credit străin.

Consecințele acestui adevăr echivalează cu un dezastru național:

Spiritul de economie distrus, mulțimea cea mai mare a satelor pradă cămătăriei, elementul românesc, numeros, al orașelor puternic stăpânite materialicește de minoritari, — părăsit în voia sorții, comerțul și industria românească fără nici un sprijin, fondurile bisericesti irosite, vârstarele tinere, crescute în școli, mare parte pe drumuri...

Faptele acestea, de o gravitate excepțională, nu mai pot lăsa nepăsător pe nimeni.

Înainte de război, sub stăpânirea străină, biserica și școala, împreună cu instituțiile de credit ale Transilvaniei, au format o trinitate indestructibilă, la porțile căreia s'au sfărâmat, neputincioase, toate unelțile străine.

Această trinitate a fost cheia țărilor noastre.

Ea și-a dovedit utilitatea și necesitatea existenței sale, binemeritând prin activitatea și rezultatele ei dela neam și țară.

Nimeni nu are dreptul să o distrugă acum, în România Mare.

Deaceia steagul desfășurat pentru salvarea creditului românesc din Ardeal, este steagul nostru al tuturor.

Considerăm, că este o datorie de înalt patriotism să facem astăzi cu toții zid în jurul creditului românesc de dincolo de munți.

Intru împlinirea acestei datorii și pentru a aviza la mijloacele impuse de împrejurări, convocăm pe ziua de 28 Noiembrie a. c. un Congres economic al Ardealului, care se va ține la Cluj și la care invităm să-și spună cuvântul toate instituțiile și personalitățile românești de seamă ale acestei provincii.

București, 15 Octombrie 1935.

Dr. Nicolae Bălan, mitropolitul Ardealului; Nicolae Ivan, episcopul Vadului, Feleacului și al Clujului; Dr. Traian Frențiu, episcop greco-catolic, Oradea; Dr. Iuliu Hossu, episcop greco-catolic, Cluj; Dr. Macaveiu, vicar mitropolitan, Blaj; Iuliu Maniu, fost ministru; Alexandru Vaida-Voevod, fost ministru; Octavian Goga, președintele partidului național-creștin; Stelian Popescu, președintele ligii antirevizioniste; A. Vlad, fost ministru, președintele „Solidarității”; Mihai Popovici, fost ministru; Antoniu Mocsonyi, fost ministru; Dr. Ioan Lupaș, fost ministru, președintele ligii antirevizioniste pentru Ardeal; Iuliu Moldovan, subsecretar de stat, președintele „Astrei”; Constantin Bucșan, fost subsecretar de stat; Dr. Nicolae Zigre, fost subsecretar de stat; Viorel V. Tilea, fost subsecretar de stat; Dr. Ilie Beu, președintele băncii Albina; Dr. Mihail Marcuș, fost vicepreședinte al camerei deputaților, deputat; Dr. L. Borcia, decanul baroului avocațial, Sibiu; Ionel Comșa, senator al camerelor de industrie și comerț; Dr. Camil Negrea, profesor universitar, Cluj; C. Teodorescu, rectorul politehnicii din Timișoara, prin prof. Andronescu; Constantin Lacea, rectorul academiei comerciale, Cluj; Dr. Aurel Gociman, președintele presei sindicatului român din Ardeal și Banat; Ilie Olteanu, secretarul comitetului de inițiativă.

Pentru mai multă bunăcuviință și probitate

Bunăcuviința nu e un talent, ci e atributul celei mai elementare civilizații. Nici probitatea nu e corolarul exclusiv al vr'unei culturi de înălțimi astrale, ci e o însușire care trebuie să împodobească și cel mai simplu caracter de creștin.

Așa ar trebui să fie; dar iată că nu-i așa. Dovadă ieșirea stupefiantă a preoților P. Cuciuina și P. Partenie împotriva întregului episcopat și a Inalt Prea Sfințitului nostru Mitropolit Nicolae, cu prilejul recentului Congres național-bisericesc.

Se discută anume problema salariilor clericului. De-odată, ca din senin, Părintele P. Cuciuina îi aruncă Inaltului ierarh acuza: «Inalt Prea Sfinția Ta n'ai intervenit niciodată pentru îmbunătățirea salariilor preoțești». Părintele P. Partenie repetă aceeași acuză, frizând aceeași insolență.

Evident, dl. Al. Lapedatu ministrul cultelor fiind de față, a fost cel dintâi care a pus la punct ieșirile demagogice ale celor doi preoți rezeșiți, arătând ne-numerabilele intervenții personale pe care le-a făcut I. P. S. Mitropolit Nicolae

pentru rectificarea salariilor preoțești și pentru mai bună înzestrare a Bisericii ortodoxe peste tot.

De altfel lucrul acesta este îndeobște cunoscut. Il știu, la noi, până și preoții cei mai izolați de centrele eparhiale. Numai Părintele Cuciuina nu l-a aflat, cu toată îndelungata sa petrecere în capitala țării. Și — se vede că nu-l știe nici Părintele Partenie, cu toate că-i bucureștean get-beget. Adecă — vorba vine că nu-l știe. S'a scris doar până și'n revista la care colaborează și Sf. Sa și pe care, probabil, o citește.

Intr'adevăr, iată ce scrie distinsul profesor universitar I. G. Savin în articolul «Bugetul reparațiilor» publicat în revista «Viitorul» (Nr. 12 din 15 Iunie 1934), revistă la care colaborează și pe care probabil că o citește și Părintele P. Partenie:

„Energica intervenție a I. P. S. Nicolae al Sibiului, cald și viguros susținut de dl. Ministru Lapedatu ca și de bunăvoința dlui Slăvescu au dus la obținerea sumelor necesare pentru ridicarea acelor două faimoase curbe speciale aplicate preoșimii”.

Cu alte cuvinte chiar cea mai importantă rectificare bugetară ce s'a făcut în timpul din urmă în favorul clericului, se datorește aproape exclusiv «energiceii intervenții» a I. P. Sfințitului Mitropolit Nicolae!

Dar să presupunem că Părintele P. Partenie nu citește revista la care colaborează (ceea ce nu-i frumos). Sf. Sa putea să facă un mic efort de memorie — aducându-și aminte de omagiile mulțumiri pe cari i le-a adus personal Inalt Prea Sfințitului Mitropolit Nicolae pentru insistența și autoritatea cu care acesta a apărut interesele preoșimii.

Rememorându-și această scenă, ca și altele similare, Sf. Sa n'ar fi riscat apostrofările din congres și n'ar fi ajuns în actuala încurcătură morală.

Și încă ceva: Atât Părintele P. Cuciuina cât și Părintele P. Partenie au fost, după cunoștința noastră, parlamentari. Chiar în anii din urmă, deci în epoca în care clericul nostru striga mai cu desăvârșire după dreptate. Ei bine, noi n'am auzit ca cei doi judecători rezeșiți să fi plictisit prea mult înaltele corpuri legiuitoare cu apologia justelor revendicări ale preoșimii. Această nobilă apologie au lăsat-o aproape integral în sarcina Inaltului ierarh pe care îl acuză astăzi după tipicul celei mai invidioase demagogii din care a evadat și bunăcuviința și probitatea.

Vedeniile sfinților și ale misticilor¹

[1] Trad. de Zinaida Vințan

Împreunarea mistică a omului cu Dumnezeu e însoțită de multeori de vederi sau auziri, adică de apariția în conștiință a unor chipuri concrete și bine definite.

Sf. Ion dela Cruce (un sfânt spaniol din secolul XVI) susține, că aceste fenomene ar fi — „calea trupului”; el consideră, că tot ce se prezintă omului într-o formă definită, perceptibilă, nu aparține sferei dumnezeescului, dar totuși cunoaște, că sânt unele suflete, care se îndreaptă spre Dumnezeu „prin obiectele senzoriale”.

Fericitul Seuse, care a experimentat des asemenea situații, fiind păruns poate de întreaga plenitudine a vieții mistice, spune: „Deoarece sufletul, din cauza neputinței trupesti ce-l îngreuiază, nu se poate apropia de Binele suprem liber de orice imagine vizuală, trebuie să aibă ceva imaginativ prin care să ajungă într'acolo. Cel mai bun pentru aceasta este chipul fermecător (das liebreiche Bild) al lui Isus

¹ Dată fiind actualitatea problemei, am rugat pe dna profesoară Zinaida Vințan să traducă pentru cititorii noștri acest eseu al celebrului filosof rus N. Loski, apărut în revista Puty, Nr. 43, 1934.

Nota Red.

² Vezi Baruzi, St. Jean de la Croix et le problème de l'expérience mystique. 504 și urm. 509, 510 și urm. 267, 386, 525.

Hristos; în El omul își găsește viața, El este răsplata cea mai înaltă, folosul cel mai mare”.

Toată viața fericitului Seuse s'a petrecut într-o minunată comunitate cu îngerii, Hristos și Maica Domnului. El îi vedea în chipuri splendide, auzea cântarea și muzica îngerească. Fiind ucenicul și urmașul lui Eckart, el a fost bine inițiat în învățăturile teologiei negative.

El recunoaște, că cu cât viziunea e mai suprasensorială și fără imagini, cu atât este mai nobilă, conținând în sine adevărul curat, perceperea nemijlocită a purei dumnezeiri (Gottheit, după M. Eckart). Totuși el mai adaugă, că cei iubiți de Dumnezeu au și vedenii bogate în imagini. Întoarcerea lui Seuse spre Dumnezeu dela o viață mai liberă s'a petrecut la vârsta de 18 ani în urma unei vedenii neașteptate a ceva dumnezeesc ce-i deasupra a orice; el „a văzut și a auzit ceva, ce nu se poate exprima prin grai: a fost ceva fără formă și fără aspect, ce cuprindea în sine un nespun farmec, care se ridica deasupra tuturor aspectelor și formelor”.

Aceasta a fost o bucurie izvorâtă din viața cea veșnică, manifestată printr-o senzație efectivă și calmă.

După această vedenie Seuse a înce-

³ Seuse, Deutsche Schriften ediția Bihlmeyer 391.

⁴ Sense, Deutsche Schriften, Buchlein der Wahrheit, ed. E. Diederichs, sub redactarea și cu prefața lui W. Lehmann, vol. II, pg. 117 urm., 129.

⁵ Tot acolo, vol. I, pg. 10.

M. Sa Regina Maria împlinește în ziua de 29 Octombrie c. 60 ani. Guvernul țării va da o estindere mai mare acestei sărbătoriri.

Un comitet de doamne din capitală a hotărât să se facă o colecție publică, în scop ca din sumele realizate să se construiască în București un parc pentru copii, ear parcul va purta numele M. Sale Reginei Maria.

În sfințele noastre biserici se vor ține slujbe religioase, ear în școli se va vorbi tinerimii despre opera săvârșită de M. Sa Regina Maria.

Inalți prelați din străinătate vizitând biserica noastră. — La patriarhie, în capitala țării, au sosit săptămâna precedentă I. P. Sf. Atanasie Kleile din Antiohia (Siria) și I. P. C. arhimandrit Vasile Sidani, locțiitor de mitropolit.

Oaspeții au adus I. P. Sfințitului Patriarh Miron scrisori cu frățeste salutări din partea I. P. Sfințitului Patriarh Alexandru al III-lea al Antiohiei, precum și o prețioasă icoană de fildeș lucrată în stil oriental.

I. P. Sf. Mitropolit Atanasie a rostit o inimioasă urare la adresa conducătorilor bisericii noastre ortodoxe.

I. P. Sf. Patriarh mulțamește pentru frățeste salutări și frumosul dar, și promițând să cerceteze Antiohia și Damascul spre a lua contact cu reprezentanții bisericii de acolo, roagă pe Dumnezeu să ajute Biserica antiohiană în desfășurarea activității sale, în mijlocul greutăților întâmpinate.

Nr. 7285—1935

Notificare oficială

Comunicăm celor interesați, că la ziua de 1 Noiembrie c. începe o sesiune extraordinară de examen de capacitate preoțească, la care se pot prezenta absolvenții Academiei teologice „Andreiane” fără acest examen — și licențiații facultăților de teologie aparținători Arhiepiscopiei de Alba Iulia și Sibiu. Cei din urmă vor prezenta actul de botez și diploma de licență.

Sibiu, 25 Octombrie 1935.

Consiliul arhiepiscopesc

Ce am văzut și ce am auzit la locul minunatei arătări dela Maglavit, de părintele Dumitru Antal, dela biserica Boteanu din București. Tip. cărților bisericesti, 1935. — Broșură de 32 pp. Prețul 10 lei.

acum fața Lui.⁶ Când s'a mai intensificat viața ei religioasă, a avut foarte multe viziuni. Odată ea a văzut mâinile și apoi fața lui Hristos „într'o slavă și frumusețe supranaturală” și apoi a văzut pe Hristos întreg, cum se înfățișează El la „Înviere”, albeața și strălusirea Lui întrecând orice închipuire omenească; strălucirea soarelui în comparație cu El era întunec, și totuși această strălucire nu te orbea (c. 28, pg. 363—369). Câteodată avea vedenii din împărăția răului. Într'o zi a văzut pe diavol, care avea o gură oribilă, și din tot trupul lui curgea focul; el i-a spus că a scăpat ea din împărăția lui, dar el iar va cuceri-o.

Vedeniile apar nu numai la misticii cei mari și la sfinții mucenici. Sânt foarte duioase și nu lipsite de înțeles pentru lumea creștină vedeniile copiilor, cum a fost de ex. apariția Maicii Domnului de care s'a învrednicit Bernadetta, cu care ocazie s'a transformat Lourdes într'un centru de pelerinaje și tămăduire a multor suferințe. Dar și mai interesantă e apariția Maicii Domnului în 19 Septembrie 1846 la cei doi copii păstori: Pierre Maximine Giraud (de 11 ani) și Melanie Calvat (de 15 ani) în

⁶ Theresia von Iesu. Das Leben der heiligen Theresia von Iesu und die besonderen ihr von Gott erteilten Gnaden, auf Geheiss, ihrer Beichtväter von ihr selbst beschrieben, von Fr. Aloisius ab Immaculata Conceptione, Priester aus dem Orden der unbeschuhten Karmeliten, 1. 19 cap. VII pg. 69.

Probleme-Recensii-Comentarii

Pr. Ilarion V. Felea, Convertirea Creștină, Sibiu. Tip. Arhid. 1935. — Un vol. de 104 pp. Preț: 60 Lei.

În seria *teologică*, a publicațiilor inițiate de I. P. Sfințitul Mitropolit Nicolae, și apărute în Tipografia Arhidiecezană din Sibiu, înregistrăm cu bucurie deosebită volumul *al cincilea*, purtând titlul de: **Convertirea Creștină** și datorită neobositului scriitor bisericesc și colaboratorului acestui ziar, părintelui dela Arad-Șega, **Ilarion V. Felea**.

Dorința fierbinte și nădejdea autorului este a povățui lumea cititorilor săi „pe calea vieții, spre lumina și bucuria Taborului”.

Publicația este prefațată de Prot. N. Colan, rectorul Academiei teologice „Andreiane”, care mărturisește că: „Oricine va ispiți cartea Părintelui Ilarion V. Felea despre *Convertirea Creștină*, se va convinge că această carte nu cuprinde numai un temeinic studiu de psihologie religioasă, ci și o entuziastă apologie a operei de mântuire săvârșită de Hristos prin cei mai aleși apostoli ai săi și o caldă chemare către toată obștea neamului nostru drept-credincios: să se înnoască duhovnicește și să se întoarcă tot mai mult la căile Domnului, după chipul pilduitor al celor convertiți”.

Paginile luminoase, ale lucrării preotului dela Arad-Șega, pot să formeze o puternică și nimerită contribuție în reforma duhovnicească a societății române. Cititorii intelectuali vor găsi acolo îndrumarea dorită spre desăvârșire sufletească. Vor găsi, în interesantul capitol *«Convertirea creștină în România»* (pag. 53 și u.) cazuri recente, dintre cele mai grăitoare și profund impresionante despre convertiri.

De sine înțeles, că asemenea cazuri și exemple din țara noastră nu pot să ne facă și cu totul mulțumiți de starea religioasă și morală a țării. „Căci nu ni-am însușit deajuns două lucruri însemnate: curajul contra materialismului și a viciilor care desbină, și sinceritatea față de idealul sfințeniei care ne unește cu Hristos în Domnul”.

Problema convertirii trebuie s'o punem în mijlocul preocupării noastre zilnice, adunându-ne cu dragoste în jurul comorilor spirituale ale Bisericii și inaugurând prin creștinism renașterea țării.

Cartea, care spune frumos și cu tălc toate lucrurile acestea, se recomandă dela sine. Nu întârziati a o procura și ceti.

*

Biblia Ilustrată. — Înalt Prea Sfințitul mitropolit Nicodim al Moldovei, și profesorul I. D. Ștefănescu dela universitățile din Paris și Bruxelles, au realizat o *Biblie Ilustrată* încheșată într'un chip cu totul nou și deosebit. O sută de capitole din Vechiul și Noul Testament au fost traduse în românește cu darul neîntrecut al celui mai chemat și mai bun stăpân al limbii noastre bisericești. Fiecare capitol este însoțit de icoane splendid executate în fototipie la Paris.

Toate icoanele sânt opere de artiști credincioși și învățați în teologie, răsărite în vreme de adâncă evlavie și de drept înțeleasă ortodoxie.

Biblia Ilustrată se deschide cu un studiu introductiv de ordin istoric și teologic asupra Sfintei Scripturi. Cea de a doua parte a cărții cuprinde o largă analiză științifică (teologică și artistică) a tuturor icoanelor, și trei alte anexe: un studiu de istoria artei creștine, dela origini până în veacul al 17-lea, date și lămuriri asupra monumentelor de seamă ale artei creștine, și indice prețioase pentru studii asupra Bibliei.

În totul, o carte luxoașă de 300 pagini pe hârtie groasă, cu mai bine de 200 icoane.

Biblia Ilustrată apare în preajma Anului Nou. Nu vor fi decât șapte sute (700) de exemplare. Fiecare exemplar se va vinde cu 1800 lei.

Persoanele și instituțiile care vor subscrie și vor trimite prețul, chiar acum, vor plăti numai 850 (*optsutecincizeci*) lei, un exemplar.

Doritorii vor binevoi să trimită suma de 850 lei și date exacte (numele și adresa persoanei sau instituției care subscrie), la Iași, pe adresa Prea Sfințitului arhieru Grigorie Leu, vicarul sfintei mitropolii a Moldovei.

Subscrierea se închide definitiv în Noembrie 1935.

Conferința preoțească. — Despărțământul Geoagiu al asociației clerului „A. Șaguna”, și-a ținut conferința pastorală de toamnă, la sediul tractual, în ziua de 14 Octombrie 1935.

Utrenia și sfânta liturghie au fost oficiate de un sobor de preoți în prezența unui frumos număr de credincioși. A predicat părintele I. Iancu despre *Viața Cuvioasei Paraschiva*. Părintele președinte T. Glodeanu deschide adunarea de toamnă a despărțământului, insistând asupra tutu-

credința cea dreaptă.⁸

Maica Domnului a mai vorbit despre viața imorală a preoțimii de atunci („cloaques d'impureté”), despre lăcomia ei după cele materiale, și despre altele.

Apoi a sfătuit, ca să nu se încreadă oamenii prea mult în Napoleon cel cu 2 fețe, etc. Probabil acest din urmă punct al comunicării a împiedecat publicarea celor spuse de Melania, la care împiedecare a contribuit în bună parte și clerul. Textul complet a fost publicat abia în anul 1879 după ordinul papii Leon XIII-lea. Dar e interesant cazul, care a făcut pe L. Bloy să scrie o care întreagă despre aceste viziuni „Celle qui pleure” (1908). Maica Domnului a ordonat să se întemeieze un nou ordin religios, „Les Apôtres des Derniers Temps”. Papa Leon XIII a poruncit în anul 1878 să se întemeieze ordinul „Notre Dame de la Salette”, dar episcopul din Grenoble, spune Bloy, n'a îndeplinit porunca, din care cauză a murit, căzând jos și fiind chinuit de viziuni îngrozitoare.⁹

Avem un material destul de variat, ca să atacăm chestiunea despre diferitele forme de viziuni, precum și despre izvorul lor. În cele mai multe cazuri, misticii și sfinții, văzători de spirite, vorbesc de vedere și auzire *spirituală*. Sfânta Tereza spune, că ea vedea pe Hristos *«cu ochii*

⁸ A. Porent, *Le secret complet de la Salette*, 1902.

⁹ L. Bloy, 80.

ror problemelor dela ordinea zilei: 1. problema catehizației; 2. mișcările uniate și sectare din protopopiat; 3. uniformizarea mișcărilor în sfânta liturghie după tipul dela centru; 4. salarizarea clerului; 5. discuții despre sfințenia vieții preoțești, și alte chestiuni.

Între acestea a stărnit interesante discuții problema uniată și sectară, susținută de preoții A. Băilă și I. Tiruța. S'a constatat că uniația este sprijinită în mișcările ei prozelite de anumiți funcționari publici, cu înaltă răspundere; iar sectarismul lucrează sub directă influență a șefilor de echipă, dela atelierile CFR Simeria, cari sânt propagatori de diferite secte. S'a preconizat o seamă de măsuri pentru stăvilirea acestor mișcări.

Punct de o importanță deosebită a fost dezbaterea problemei vieții preoțești după conferința părintelui A. Băilă despre: *«Valoarea vieții preoțești în cult și relațiunile sociale»*. Conferențiarul constată, că preoțimea a avut rost determinant în viața popoarelor, datorită sfințeniei vieții sale personale și obiectivelor spirituale pe care le-a urmărit; că tăria acestei preoțimi a corespuns totdeauna cu tăria ei în credință și moralitate și în consecință postulează o preoțime demnă, conștientă, desăvârșită moralicește și însuleșită de misiunea sa.

În ce privește problema salarizării clerului, întreaga preoțime tractuală se declară pentru o salarizare dreaptă, conform cu pregătirea sa și în raport cu starea materială a parohiilor.

Cucernicii preoți s'au despărțit apoi într'o frățească dragoste și solidaritate.

* *Coresp.*

Conferințe preoțești în protopiatul Deva. — Preoțimea noastră își ține regulat conferințele pentru întărirea credinței în poporul dornic după cele sufletești, și pentru organizarea cât mai temeinică a mișcării împotriva curențelor dușmane religiunii.

Astfel, încă în ziua de 27 Iunie 1935, s'a ținut a doua conferință preoțească în sediul protopopiatului Deva. Cu acea ocazie s'au făcut și referatul asupra cărților mai nouă, cu orientări pentru păstoria credincioșilor.

După aceasta a urmat, în ziua de 13 Octombrie 1935, a treia conferință, catehetică, de toamnă, ținută în frunțașă parohie *Sântandrei*.

Parohia numită, a părintelui Gh. Popovici, a avut o zi de bucurie cu atât mai vărtosă că deodată cu adunarea preoțească, sântandreenii sărbătoreau, cu noi preoții împreună, împlinirea a 30 de ani de păstorie a părintelui Gh. Popovici, ca preot în parohia *Sântandrei*.

Serviciul divin a fost săvârșit de un sobor de preoți, în frunte cu părintele protopop *Iosif Morariu*, care a ținut o înălțătoare predică, ascultată cu multă evlavie de credincioși.

După serviciul divin s'a deschis conferința din partea părintelui protopop prin o cuvântare despre misiunea preotului, pe baza cuvintelor Mântuitorului: „Eu sânt calea, adevărul și viața”.

Urmează, în localul școlii primare, prelegerea catehetică a părintelui sărbătorit Gh. Popovici cu elevii din clasa III-a și a IV-a primară. Asupra prelegerii, și a problemei catehizației, s'a desfășurat o instructivă discuție.

După masă, la ora 4, se continuă conferința în sfânta biserică, cu vecernia și cu frumoasa cuvântare pentru popor a părintelui I. Rovani din Certejul de sus, despre *«Minunile credinței în zilele noastre»*. Pr. Aurel Guga

*

Din protopopiatul Ilia. — Duminică și Luni, în 13 și 14 Octombrie a. c., preoțimea tractului Ilia și-a ținut conferința pastorală de toamnă — desfășurând un îngrijit program de misiune religioasă — în parohia *Gotatea*.

Duminică, după vecernie, s'a făcut mărturisirea credincioșilor și s'a ținut adunarea „Oștii Domnului”. Rând pe rând credincioșii, în număr impunător, s'au îndreptat cu smerenie către duhovnici, ca sub patrafir să-și mărturisească păcate săvârșite.

În timp ce câțiva preoți au mărturisit, alții au condus adunarea ostașilor, veniți pentru a sorbi apa cea vie ce izvorăște din izvorul bisericii lui Hristos.

Cuvinte pline de duh au rostit adunării P. C. părinte protopop I. Josan, vorbind despre iubire și bună înțelegere; iar părintele R. Iacob despre posibilitatea și calea mântuirii.

După mărturisire și terminarea programului adunării a urmat *slujba privegherii*. Sfântul serviciu, prin frumusețea melodiilor, a rugăciunilor și a cuvântărilor, a produs în sufletele credincioșilor o covârșitoare înrăurire.

În ziua a doua, Luni, la praznicul sfintei Paraschiva, s'a servit sfânta liturghie în sobor. La priceasnă a cuvântat părintele protopop, mănecând dela prea frumoasa pericopă a apostolului zilei. La sfârșit se împărțesc peste 200 de credincioși.

După sfânta liturghie urmează *Taină sfântului maslu*, în decursul căruia credincioșii sânt miruiți cu un untul de lemn sfințit.

munții „Alpes daufinoises”, în apropierea satului Salette. Coborând de pe munte, copiii au văzut deodată un glob de foc, umplând valea întreagă cu strălucirea lui. Incet, încet, razele strălucitoare s'au rărit și copiii au văzut o doamnă frumoasă (Belle Dame), stând pe o stâncă, pătrunsă de o durere nemângăiată, sprijinindu-și coatele în genunchi și acoperindu-și fața cu mâinile Sale. Ea s'a ridicat de pe stâncă și s'a apropiat de copii. Pe cap avea o cunună de trandafiri, haina îi strălucea, iar la piept, sau mai bine zis în interiorul pieptului, avea scena răstignirii cu cleștele și ciocanul. După ce a mângăiat pe copii, li-a comunicat lucruri de mare importanță. Din aceste comunicări o parte se referea la amândoi copii, altă parte din cele mai importante priviau pe Melania, iar a treia parte pe Maximine, poruncind ca să le facă cunoscute abia peste 12 ani. Era vorba despre păcatele mari ale omenirii și pedeapsa grea ce-i așteaptă, precum și de timpuri când va fi foamete și peirea copiilor.⁷

Apoi Ea a comunicat, că va veni vremea, când atât autoritățile civile, cât și cele bisericești vor fi distruse, va dispărea iubirea față de patrie și familie, iar autoritățile noi, ce se vor institui, vor propovădui materialismul, ateismul și fel și fel de vicii; bisericile vor fi închise și profanate și mulți oameni se vor lepăda de

⁷ Monseigneur J. Giray, *l'evêque de Cahors. Les miracles de la Salette*, 2 vol., Grenoble 1921.

sufletului» (cap. 7, 69). Vederea lui Hristos în toată slava și strălucirea Lui, ea o numește *«vedere în imaginație»*, dar e sigură, că aceasta n'a fost creația fantaziei, ci arătarea lui Hristos însuși (Cap. 7, 69; cap. 23, 365 urm.). Seuse vorbește de „vederii lăuntrice”, Swedenborg numește cele trăite de el „vedere lăuntrică”, „auzire lăuntrică”, „vorbire lăuntrică”.¹⁰

Literatura catolică în jurul misticismului numește asemenea vederi și auziri *imaginative* (apărute în imaginație) spre deosebire de cele sensoriale și intelectuale. În spiritul doctrinei despre percepție, dezvoltată de intuitivism, se poate defini astfel deosebirea între vederea sensorială și cea imaginativă: în vederea sensorială elementele sensoriale sânt date ca pipăibile, iar în cea imaginativă, ca prezentându-se în imaginație (de ex. așa cum ele se prezintă subiectului în memorie, care e o concentrare a atenției asupra unui trecut autentic). Percepțiile intelectuale se înfăptuiesc fără vederea imaginilor și auzirea cuvintelor. Astfel odată sf. Tereza în ziua sfântului Petru a experimentat lângă ea prezența lui Hristos „nu cu ochii, nici cu imaginația”, dar de autenticitatea acestei prezențe a fost sigură. (Cap. XXVII, 345—350). În asemenea vederi, deși lipsește chipul respectiv, ea știe precis cu ce individualitate are de lucru: cu Isus Hristos, cu apostolul

¹⁰ M. Lamm, Swedenborg, traducere în limba germană [1929], pp. 148, 232, 236.

Pavel, cu apostolul Petru, etc.¹ Tot așa și perceperea „limbii cerești”, descoperirea adevărului se făcea câteodată numai „duhovnicește”, fără auzirea cuvintelor, de multeori chiar fără nici un fel de cuvinte. „Ceice se iubesc”, spune sf. Tereza, „se înțeleg fără semne” (cap. XXVII, 350—355). Vederile și auzirile sf. Tereze au fost întotdeauna imaginative sau intelectuale, niciodată sensoriale. Numai o singură dată, spune ea în descrierea vieții sale, rugându-se într'o zi pentru cineva ce vroia să facă un mare păcat, a auzit cu „urechile trupești” un șopot care o mângăia (cap. XXXIV, 566). Și la Swedenborg unele viziuni aveau caracterul sensorial.²

Misticii își descriu vederile lor imaginative în aceiași termeni („vedere interioară” etc.), ca și bolnavii, ce suferă de pseudohalucinație. Prin termenul de „pseudohalucinație” se înțelege o formă specială a halucinațiilor, analizată foarte minuțios de psihiatrul rus V. Kaudinski.

¹ Delacroix, 100.

² Lamm, 178.

„Culte minoritare și Biserica ortodoxă română în noul buget al României”, este titlul excelentului studiu scris de părinte consilier arhiepiscopesc în Sibiu, V. Nistor, și publicat în franțuzește în „Revue de Transylvanie” (Nr. 1 din 1935), de unde s'a extras într'o broșură de 36 pp., acum apărută în București, imprimăria națională M. O. Prețul?

După sfântul Maslu a urmat desfășurarea programului conferinței în time în sala școlii din loc.

Pe lângă cuvântul de deschidere, și cele 2 laborate lucrate conștiincios, au luat cuvântul toți preoții aducând câte o completare a ideilor discutate.

Službele sfinte, cuvântările, discuțiunile interesante, precum și întreg spiritul ce a domnit asupra conferinței în decursul celor două zile, fac dovadă despre o înaltă înțelegere ce preoțimea acestor meleaguri o are despre chemarea ei în ogorul vast al Domnului.

Pr. Dr. R. E. Iacob

Sfințirea pietrii fundamentale a unei biserici. — Incestăm la răboj prilejul de bucurie avut de toată suflarea ortodoxă din I. G. Duca [Cristur], jud. Odorhei, Duminecă în 13 Octomvrie 1935, când, într'un cadru festiv, s'a pus peatra fundamentală a bisericii din aceasta comuă.

La sărbătorescul act au participat 9 preoți din jur, în frunte cu delegatul I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, P. C. Păr. Emilian Stoica, protopop al tractului Sighișoara.

Dupăce s'a slujit sfânta liturghie la capelă, am pornit în procesiune la piața comunei, unde s'a început și chiar ridicat, la 3 metri înălțime, noua biserică.

Sfințirea pietrii fundamentale s'a făcut de părintele protopop, înconjurat de preoțime.

Au asistat reprezentanții autorităților locale și din jur și alt public numeros.

Terminată slujba și subscrierea hrisovului, au vorbit: P. C. protopop Em. Stoica, aducând, deodată cu binecuvântările I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, laude și cuvinte de încurajare celor se străduiesc în ridicarea sf. lăcaș, parohului-președinte și întregului comitet de construcție. Apoi a vorbit prot. Teodor Muică, senator, despre însemnătatea bisericii noastre ortodoxe în aceste plaiuri în parte înstrăinate.

Mai pe urmă a cuvântat preotul local Simion Radu, mănecând dela cuvântul din Facere: „Și a zis Dumnezeu să fie lumină și s'a făcut”.

Ținem să reliefăm buna voință cu care au răspuns aproape toți cucernicii preoți adresei parohului local, dovedind în faptă că cu toate necazurile, nu uită să fie solidari și să se impună prin dragostea frățească față de marea lor misiune între străini. Dar.

Confirmarea oficială a unei vindecări minunate dela Maglavit

Publicăm aceste două declarații în legătură cu o vindecare minunată, petrecută la Maglavit.

Părinte Profesor,

Am fost rugat de părintele I. Ilie — la dorința Sf. Voastre — să trimit o declarație dela primărie privitoare la vindecarea lui Constantin Samoilă, întâmplată la Maglavit.

Data precisă când s'a întâmplat faptul n'o știu, căci Constantim Samoilă a plecat din nou la Maglavit.

Declarația dlui notar N. Hamsea este adevărată.

Râșnov, în 21 Octomvrie 1935.

(L. S.) Oficiul parohial:
Pr. I. Scurtu

Declarațiune

Subsemnatul prin prezenta declar, că cunosc bine pe locuitorul Costică Samoilă din Râșnov-Brașov în etate de 40 ani, tată a 6 copii, fiind paralizat rău în partea dreaptă, mâna și piciorul, după 3 zile de ședere la Maglavit petrecute în rugăciuni lângă Petrahe Lupu s'a reîntors acasă aproape complet tămăduit. Acest lucru a produs senzație în comună și împrejurimi.

Confirm acesteia după cea mai bună a mea cunoștință.

Râșnov, la 22 Octomvrie 1935.

Nicolae Hamsea
notar-ziarist.

Nr. 10.214—1935

Comunicat

În conformitate cu ordinul Ministerului cultelor Nr. 186.470—925 dispunem, ca Marți, 29 Octomvrie a. c. ora 11 a. m., ziua de naștere a M. Sale Regina Maria, să se officieze în toate bisericile nostre serviciu divin, la care vor asista autoritățile civile și militare locale.

Consiliul arhiepiscopesc

Vicarul bisericii săsești despre Maglavit

Sub titlul „Minunile din Maglavit. O atitudine necesară din punct de vedere al credinții luterane”, vicarul bisericii evanghelice din România, Dr. Frid. Müller, scrie în foaia oficioasă a acestei biserici, *Kirchliche Blätter*, din 17 Oct. c. un foarte serios și just articol asupra fenomenului dela Maglavit. Spi-cuim din el unele pasagii:

Dupăce traduce articolul «Vindecările minunate văzute de mine la Maglavit» din ziarul nostru, precum și o declarație a dlui Dr. G. Marinescu că *Petrahe Lupu este un iluminat, învățatul autor continuă:*

«Aceste mărturisiri atât de serioase și turburarea ce-a început să-și facă loc printre bolnavii satelor noastre, ne silește să nu mai rămânem la obiceiul strășului de-a ne ascunde capul în nisip. E absolut necesar să luăm atitudine din punctul de vedere al credinții luterice față de aceste fenomene impresionante».

Dupăce reproduce apoi un citat al lui Luther despre cele două feluri de minuni: unele săvârșite asupra trupurilor și asupra naturii externe prin cari Dumnezeu vrea să întoarcă lumea la creștinism, și altă minune care se referă la suflet, adică întoarcerea unui suflet la credință, și care este minunea cea mai mare, dl Dr. Frid. Müller arată că minunile de felul întâi s'au petrecut totdeauna și în tot locul unde Dumnezeu a vrut să răspândească sau să întărească creștinismul, cum arată istoria mistunilor până în timpurile mai noi, și prin urmare nu e nici un motiv să nu le admitem pe cele dela Maglavit. Dar e necesar, spune autorul, ca românii ortodocși să nu scape din vedere adevărata ființă ce-o urmărește Dumnezeu prin aceste minuni: întărirea credinței și a spiritului de rugăciune între ei.

«Întâmplările minunate externe nu sunt în sine nimic și nu se fac, cum just a văzut Luther, pentru ele, ci ele îndreaptă atențiunea la ceva ce este hotărâtor, la puterea ajutorului lui Hristos — la atotputernicia dumnezească —, așa precum fumul indică un foc ce arde. Fumul nu e în sine nimic, el nu cuprinde decât aer gol, care și așa e prezent, numai că acum e încălzit de foc și pe lângă aceasta poartă cu el mici particule de cenuse, cari nu mai prezintă nimic din ființa focului». Dincolo de fum așadar, frații ortodocși să se silească a se apropia de focul dumnezeesc prin credință și rugăciune.

Cât de francă, de conștiincioasă și de matură este această atitudine față de glumele de ieftină calitate și de secăturișmul atitudinilor de bufoni comandați al scribilor de pe Târnavă, cari nu pot deveni serioși decât atunci când se tratează despre cine știe ce *Margaretă sau Don Bosco din peninsula iberică sau China.*

Nr. 9931—1935

Comunicare

Se aduce la cunoștință că erezii după părintele Andrei Truca din Simeria veche, decedat la 11 Septemvrie 1935, în baza Ș-ului 5 din regulamentul fondului de ajutoare preoțesc au primit dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, în număr, fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de Lei 30.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului arhiepiscopesc dela 19 Octomvrie 1935.

Consiliul arhiepiscopesc

INFORMAȚIUNI

Pelerinaj. Sub conducerea îngrijită a harnicilor noștri preoți, a părinților Dr. Nicolae Popoviciu și Gh. Secaș, se va face *Vineri* în 8 Noemvrie (*Sfinții Arhangheli*) un pelerinaj la Maglavit, pentru a împlini astfel dorința credincioșilor cari cer stăruitor să viziteze acel loc al minunilor. Plecarea din Sibiu se face *Joi seara*, în 7 Noemvrie; ear *înapoierea* urmează *Duminecă d. a. în 10 Noemvrie*. *Doritorii de-a merge, se vor anunța la Redacția gazetei Lumina Satelor până Duminecă în 3 Noemvrie, ear până Marți în 5 Noemvrie toate taxele trebuie plătite. Prețul călătoriei, dus și întors, este Lei 320, în vagon direct Sibiu-Maglavit.*

Număr festiv. Foaia sibiană, *Cuvântul Liber*, a apărut cu prilejul festivităților din 27 l. c. ca număr festiv, închinat memoriei marilor dispăruți ai neamului, *Ion C. Brătianu și Ion G. Duca*. Articole ocazionale, scrise cu avânt și talent, de dnii *N. Regman*, prefectul județului, *Dr. E. Piso*, președintele organizației județene a partidului liberal, *Al. Dima*, prof. *L. Popescu* ș. a prezintă o lectură prețioasă și emoționantă, alături de ilustrațiile sărbătorii, cărora *Sibiul românesc* le aduce un merit omagiu de închinare și prețuire.

Act de mulțămire. Oficiul parohial ortodox român din *Breaza*, jud. Făgăraș, aduce vii mulțămiri următorilor marimișii donatori cari au binevoit a răspunde la apelul subsemnatului paroh, cu ocazia reparărilor făcute, în vara anului curent, la biserica ortodoxă română din parohia aceasta: *Bea Pop*, din loc, a donat Lei 690; *Comuna politică* a donat 1000; *Dnii Ion Marinescu și soții*, din *Pitești* 4620; prin colecta *păr. I. Lălu* purtată la *Făgăraș* au donat între alții dnii *Dr. I. Bărsan*, prefetul județului 200; *Dr. S. Radeș*, deputat 200; *Matei Jiga*, director de bancă 100; *Fr. Balthes* 200; și alți membri ai societății *Carpatine*, în total suma de 1200; familia *Ghișescu și soții*, *București*, 2260; *Maria Purece și soții* 583; prin colecta purtată de preot prin comună 600; — astfel realizându-se în total suma de Lei 10.953.

Pr. Ioan Lălu.

Catedrala ortodoxă română din Turda. O monumentală operă arhitectonică în stil bizantin, ale cărei lucrări s'au început în anul 1925, va fi sfințită *Duminecă, în 3 Noemvrie 1935*. Sub conducerea osârdiosului părinte protopop *Jovian Murașanu*, sprijinit de vrednici români turdeni, s'au început pregătirile în vederea marelui serbări a târnosirii. Actul sfințirii, care va fi săvârșit de *P. Sf. episcop Nicolae al Clujului*, promite a fi o strălucită manifestare a ortodoxiei.

Dela primăria municipiului Sibiu. Toți tinerii născuți în anul 1917, cari nu s'au prezentat încă la vizita medicală, se vor prezenta neapărat în ziua de 30 Octomvrie 1935, ora 8 dimineața, la primăria municipiului Sibiu, sala mare, pentru a fi vizitați medical. — *Duminecă, 3 Noemvrie 1935*, ora 8 dimineața, toți tinerii născuți în anul 1917, cum și cei născuți în anii 1915 și 1916, cari n'au făcut încă instrucție, se vor prezenta la primărie, pentru a fi repartizați la instrucția premilitară.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Sâmbătă, 26 Octomvrie 1935 (*Muc. Dimitrie*), va predica părintele protopop *Nic. Suciu*; ear *Duminecă, 27 Octomvrie* va predica părintele *Gh. Secaș*.

CARTI ȘI REVISTE

Fost-a Efrem Banyanin Episcopul Orăzii? de *Nicolae Fîru*. (reproducere din „*Legea Românească*”). Tip. diec. Oradea, 1935. O broșură de 12 pp., în care autorul voește să dovedească, pe teme de numeroase documente, că *Efrem Banyanin* a fost, la sfârșitul veacului al 17-lea, episcop la *Oradea*, spre deosebire de afirmația profesorului *Dr. Ștefan Lupșa*, care în revista „*Biserica ortodoxă română*” Nr. 5—6 din 1935, susținuse părerea, că numitul *Efrem Banyanin* a fost episcopul diecezei *Petro Varadin* din *Slavonia*, — nu departe de *Carloviț*, — și nu episcopul *Orăzii-Varadini*.

Poșta redacțiunii

Pr. V. O. în *J. Mențiune* s'a făcut, în punctele 7, 8 și 10 ale moțiunii. [Vezi *Telegraful Rom.* Nr. 44 din a. c.]

Pr. I. V. F. în *A.* și *Pr. A. M.* în *L.* S'au primit. Apar pe rând.

Nr. 117—1935

(44) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei a doua de clasa I-a din *Jina*, protopopiatul *Mercurea*, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în *Telegraful Român*.

Retribuțiunile după acest post sânt:

1. Întregirea dotațiunei dela stat, conform coalei B.

2. Stola uzitată, conform normativului stabilit de adunarea protopopească pentru parohiile tractului *Mercurea*, aprobat de *P. V. Consiliu arhiepiscopesc*.

3. Lemne de foc în natură.

Cereri de concurs, însoțite de documentele necesare, se vor înainta subsemnatului oficiu protopopesc până la termenul fixat.

Concurenții își vor procura autorizație de concurs dela *P. V. Consiliu arhiepiscopesc* și se vor prezenta în parohie, în o *Duminecă* sau sărbătoare, spre a face cunoștință cu enoriașii.

Mercurea, 29 Iunie 1935.

Oficiul protopopesc ortodox român în înțelegere cu consiliul parohial.

Avram S. Păcurariu
protopop.

Nr. 247—1935

(43) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a *Buzd*, din protopopiatul *Mediașului*, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.

2. Sesiune parohială 20 jugăre arător și fanaș.

3. Casa parohială (3 camere) cu supraedificate.

4. 6 stânjini lemne da foc din pădurea comunală, adusul lemnelor îl privește pe preot.

5. Stola obișnuită în tract.

Candidații îndreptățiți își vor trimite subsemnatului cererea de concurs provăzută cu toate documentele necesare, anexând și autorizația de candidare dela *Prea Veneratul Consiliu arhiepiscopesc*, și cu avizul oficiului protopopesc se vor prezenta în parohie și în biserică la serviciul liturgic.

Mediaș, 4 Octomvrie 1935.

Oficiul protopopesc ort. rom.
Ioan Crăciun,
protopop

C. preoți să stea
în fruntea mișcării

Oastea Domnului

AU APĂRUT:

Calendarul Bunului Creștin pe anul 1936

cu Șematism Lei 45'—; fără Șematism Lei 10'—

Calendarul „Oastea Domnului” pe anul 1936 Lei 10'—

Calendarele au un cuprins foarte bogat și variat și împodobite cu multe ilustrațiuni frumoase. Se pot comanda dela *Librăria Arhidiecezană* din *Sibiu*. La comanda de cel puțin 10 ex. se dau 2 Călindare în plus. Pe lângă prețul Calendarelor să se mai adaugă încă Lei 20 pt. porto postal